

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ
ΟΙ
**ΜΥΣΤΙΚΟΙ
ΕΠΤΑ**

Η ΣΠΗΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Enid
Blyton

1

Καιρός για διακοπές!

«Επιτέλους διακοπές!» είπε με ανακούφιση ο Πίτερ. «Νόμιζα πως δεν θα έφταναν ποτέ. Εσύ, Τζάνετ;»

«Ναι. Αυτό το τρίμηνο μου φάνηκε και μένα ατέλειωτο» είπε η Τζάνετ. «Ευτυχώς, το σχολείο έκλεισε επιτέλους. Δεν είναι υπέροχη η πρώτη μέρα των διακοπών, Πίτερ;»

«Δεν λες τίποτα! Έχω μια υπέροχη αίσθηση ελευθερίας» είπε ο αδελφός της. «Και έχω την εντύπωση πως οι διακοπές θα κρατήσουν για πάντα. Καιρός για λίγη διασκέδαση, Τζάνετ!»

«Έχεις δίκιο! Ο Απρίλης είναι υπέροχος μήνας, ζεστός και ηλιόλουστος, και η μαμά θα μας αφήνει να πηγαίνουμε για πικ νικ όποτε θέλουμε» είπε η Τζάνετ. «Το άκουσες αυτό, Σκάμπερ; Είπα πικ νικ, και αυτό για σένα σημαίνει κυνήγι κουνελιών και μεγάλες, πολύ μεγάλες βόλτες».

«Γουφ!» γάβγισε ο Σκάμπερ, χτυπώντας την ουρά του στο πάτωμα, με μάτια που έλαμπαν.

«Είσαι το πιο γλυκό και το πιο καλό σπάνιελ του κόσμου!» είπε η Τζάνετ χαϊδεύοντας το χρυσόμαλλο κεφάλι του.

«Προτείνω να οργανώσουμε μια συγκέντρωση των Μυστικών Επτά όσο πιο γρήγορα γίνεται» είπε ο Πίτερ. «Ακόμα και αύριο, αν είναι δυνατόν. Τα πικ νικ και τα παιχνίδια έχουν περισσότερη πλάκα όταν είμαστε όλοι μαζί».

«Βέβαια. Μια συγκέντρωση είναι ό,τι μας χρειάζεται» συμφώνησε αμέσως η Τζάνετ. «Πότε με τα διαγωνίσματα στο σχολείο, πότε με τη μια δουλειά και πότε με την άλλη, οι Μυστικοί Επτά ξεχάσαμε την ομάδα μας. Δεν την έχω σκεφτεί εδώ και τρεις εβδομάδες. Θεέ μου! Ποιο είναι το σύνθημα;»

«Αχ, Τζάνετ, μη μου πεις ότι το ξέχασες κι εσύ!» είπε με απογοήτευση ο Πίτερ.

«Πες το μου» τον παρακάλεσε η Τζάνετ, αλλά ο αδελφός της κούνησε αρνητικά το κεφάλι του.

«Ούτε κι εσύ το ξέρεις;» είπε νευριασμένο το κορίτσι. «Βάζω στοίχημα πως το ξέχασες».

«Μη λες χαζομάρες» την αποπήρε ο Πίτερ. «Πάντως, πρέπει να βάλεις τα δυνατά σου και να το θυμηθείς μέχρι αύριο, αν τελικά γίνει η συγκέντρωση. Πού είναι το σήμα σου; Δεν πιστεύω να το έχασες κι αυτό...»

«Όχι, βέβαια» είπε η Τζάνετ. «Φαντάζομαι, όμως, πως όλο και κάποιος θα το έχει χάσει. Πάντα κάποιος το χάνει, όταν έχουμε να συναντηθούμε τόσο καιρό».

«Καλύτερα να γράψουμε σημειώματα στους άλλους

πέντε» είπε ο Πίτερ. «Και να τους πούμε να έρθουν εδώ αύριο. Έχεις χαρτί;»

«Ναι, αλλά δεν έχω καμιά όρεξη να καθίσω και να γράψω από την πρώτη κιόλας ημέρα των διακοπών» είπε η Τζάνετ. «Μπορείς κι εσύ να βοηθήσεις να τα γράψουμε».

«Όχι. Εγώ θα πάω με το ποδήλατο να τους τα μοιράσω» είπε ο Πίτερ.

«Τώρα, εσύ λες χαζομάρες» είπε η Τζάνετ. «Αν πρόκειται να πας σε κάθε σπίτι, γιατί απλώς δεν τους λες για τη συγκέντρωση; Έτσι θα γλιτώσουμε και το γράψιμο. Θα τους το πεις προφορικά».

«Εντάξει. Απλώς δείχνει πιο επίσημο αν τους δώσουμε σημειώματα για τη συγκέντρωση. Αυτό είναι όλο» είπε ο Πίτερ. «Τι ώρα να τους πω;»

«Στις δέκα και μισή είναι καλά» αποφάσισε η Τζάνετ. «Και προειδοποίησε τον Τζακ να μην το πει στη χαζή την αδελφή του, τη Σούζι, γιατί θα έρθει να μας χτυπάει την πόρτα και να φωνάζει όσο πιο δυνατά μπορεί κάποιο ανόητο σύνθημα».

«Ναι, θα του το πω» συμφώνησε μαζί της ο Πίτερ. «Το χειρότερο είναι πως η Σούζι είναι πανούργα. Δεν ξέρω πώς γίνεται, αλλά πάντοτε καταφέρνει και ξέρει τα πάντα για τους Μυστικούς Επτά».

«Θα ήταν πολύ καλύτερη αν ήταν μέσα σε μια ομάδα παρά απέξω» είπε η Τζάνετ. «Αλλά ποτέ, μα ποτέ, δεν θα γίνει μέλος της δικής μας ομάδας».

«Ποτέ των ποτών!» είπε και ο Πίτερ. «Έτσι κι αλλιώς,

δεν μπορούμε να είμαστε παραπάνω από επτά, αφού λεγόμαστε Μυστικοί Επτά».

«Γουφ!» γάβγισε ο Σκάμπερ.

«Λέει πως ανήκει κι αυτός στην ομάδα, ακόμα κι αν είμαστε επτά και αυτός είναι ο όγδοος!» εξήγησε με σοβαρότητα η Τζάνετ. «Είσαι σκέτο τσιμπούρι, Σκάμπερ, αλλά δεν μπορούμε χωρίς εσένα!»

«Πάω να πάρω το ποδήλάτό μου» είπε ο Πίτερ και σηκώθηκε. «Πρέπει να ειδοποιήσω τους άλλους. Δεν θα αργήσω, Τζάνετ. Έλα, Σκάμπερ».

Βγήκε από το δωμάτιο, πήρε το ποδήλατο και ξεκίνησε τη βόλτα από σπίτι σε σπίτι. Πρώτα πέρασε από τον Κόλιν, που ενθουσιάστηκε όταν έμαθε τα νέα.

«Ωραία!» αναφώνησε. «Δέκα και μισή; Εντάξει, θα είμαι εκεί. Δεν μου λες, θυμάσαι ποιο είναι το σύνθημα, Πίτερ;»

«Έχεις μια ολόκληρη μέρα μπροστά σου για να το βρεις» είπε ο Πίτερ χαμογελώντας πλατιά. «Γεια σου, Κόλιν!»

Επόμενος σταθμός ήταν το σπίτι του Τζακ. Το αγόρι ήταν στον κήπο και έφτιαχνε το σκασμένο πίσω λάστιχο του ποδηλάτου του. Χάρηκε πολύ όταν είδε τον Πίτερ.

«Συγκέντρωση των Μυστικών Επτά αύριο το πρωί στην αποθήκη, στον κήπο μας» είπε ο Πίτερ. «Ελπίζω να έχεις το σήμα σου και να μην το έχει βουτήξει η απαίσια αδελφή σου, η Σούζι. Τα συνηθίζει κάτι τέτοια».

«Το έχω» είπε ο Τζακ με ένα πλατύ χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του. «Κοιμάμαι μ' αυτό! Το καρ-

φитσώνω στην πιτζάμα μου, για να είναι προστατευμένο από τα χέρια της Σούζι. Πίτερ, ποιο είναι το σύνθημα;»

«Μπορώ να σου το πω εγώ!» ακούστηκε μια φωνή πάνω από ένα δέντρο.

Τα αγόρια κοίταξαν ψηλά και είδαν το γελαστό, σκανδαλιάρικο πρόσωπο της Σούζι να τους κοιτάζει μέσα από τη φυλλωσιά.

«Δεν το ξέρεις!» είπε επιθετικά ο Τζακ.

«Το ξέρω, το ξέρω!» είπε το πειραχτήρι η Σούζι. «Αλλά δεν πρόκειται να σου το πω, κι έτσι δεν θα σου επιτρέψουν να μπεις στην αποθήκη. Τι ωραία!»

Ο Πίτερ ειδοποίησε με τη σειρά και τα υπόλοιπα παιδιά. Αυτή η Σούζι! Πραγματικά, ήταν το πιο εκνευριστικό κορίτσι του κόσμου!

2

Μια δυσάρεστη έκπληξη

Το επόμενο πρωί, ο Πίτερ και η Τζάνετ άρχισαν τις ετοιμασίες για τη συγκέντρωσή τους. Φυσικά, δεν τους φαινόταν σωστή μια συγκέντρωση χωρίς λιχουδιές και αναψυκτικά. Η μητέρα τους ήταν πάντα γενναιόδωρη και τους έδινε μπισκότα ή κέικ και λεμονάδα. Έτσι, τα δυο παιδιά πήγαν να τη βρουν. Την εντόπισαν στην κουζίνα να ψιλοκόβει μαϊντανό.

«Καλημέρα» είπε μόλις τα παιδιά μπήκαν στην κουζίνα. «Για πού το βάλατε πρωί πρωί;»

«Έχουμε συγκέντρωση οι Μυστικοί Επτά» εξήγησε ο Πίτερ «και θέλουμε κάτι να φάμε και να πιούμε».

«Αν θέλετε, πάρτε εκείνο το κουτί με τα μπισκότα. Έχουν αρχίσει να μαλακώνουν» είπε χαμογελώντας η μητέρα τους. «Και μπορείτε να φτιάξετε μόνοι σας λεμονάδα. Υπάρχουν αρκετά λεμόνια και ζάχαρη στο κελάρι».

«Τέλεια!» αναφώνησε η Τζάνετ. «Αυτό ακριβώς θα κάνουμε. Θα τη φτιάξω τώρα αμέσως και θα τηβάλω

στο ψυγείο να κρυώσει. Τι άλλο μπορείς να μας δώσεις, μαμά;»

«Ταρτάκια με μαρμελάδα» είπε η μητέρα της, πετώντας μερικά κίτρινα φυλλαράκια από τον μαϊντανό. «Αλλά υπάρχουν μόνο τέσσερα. Τόσα περίσσεψαν από χθες το βράδυ».

«Ας είναι και τέσσερα, δεν πειράζει» είπε ο Πίτερ. «Θα τα κόψουμε στη μέση. Θα μας μείνει και ένα μισό, κι έτσι...»

«Γουφ, γουφ!» γάβγισε αμέσως ο Σκάμπερ.

Τα παιδιά γέλασαν.

«Εντάξει, εντάξει, θα δώσουμε σ' εσένα αυτό που μένει» είπε ο Πίτερ. «Δεν χάνεις λέξη απ' όσα λέμε, έτσι δεν είναι, Σκάμπερ;»

Η Τζάνετ έφτιαξε τη λεμονάδα και ο Πίτερ πήρε το κουτί με τα μπισκότα και βρήκε και τα ταρτάκια. Τα έκοψε προσεκτικά στη μέση και τα έβαλε σε ένα πιάτο.

«Έλα, Τζάνετ» είπε. «Κοντεύει δέκα και μισή. Πάμε!»

«Πίτερ, σε παρακαλώ, πες μου το σύνθημα!» τον ικέτευσε η Τζάνετ. «Λυπάμαι πάρα πολύ που το ξέχασα».

«Όχι! Δεν πρόκειται να σου πω τίποτα» επέμεινε ο Πίτερ. «Έτσι κι αλλιώς, θα είσαι μέσα στην αποθήκη, οπότε θα μπορείς να ακούς τους άλλους που θα το λένε και θα ντρέπεσαι για τον εαυτό σου!»

«Είσαι πολύ κακός!» είπε νευριασμένη η Τζάνετ. «Δεν είναι απαίσιος, Σκάμπερ; Τι γνώμη έχεις;»

Ο Σκάμπερ, όμως, δεν απάντησε.

«Ορίστε» είπε ο Πίτερ. «Δεν συμφωνεί μαζί σου πως

είμαι κακός. Ποτέ δεν θα πει κάτι τέτοιο. Άντε, Τζάνετ, ξεκίνα. Δεν πρόκειται να σε περιμένω άλλο».

Η Τζάνετ ήταν έτοιμη. Έβαλε την κανάτα με τη λεμονάδα και επτά πλαστικά ποτήρια σε έναν δίσκο και ακολούθησε τον Πίτερ που έβγαине από την κουζίνα.

«Ευχαριστούμε, μαμά!» φώναξε καθώς κατέβαινε προσεκτικά τα σκαλιά για να βγει στον κήπο.

Ο Πίτερ είχε προχωρήσει μπροστά. Πήρε το μονοπάτι που οδηγούσε ανάμεσα από τους θάμνους στο πίσω μέρος του κήπου, εκεί όπου βρισκόταν η παλιά αποθήκη που χρησιμοποιούσαν για τις συγκεντρώσεις τους. Στην πόρτα υπήρχε πάντα καρφωμένο το σήμα με τα αρχικά Μ.Ε. Πόσες φορές είχαν κάνει συγκέντρωση εδώ οι Μυστικοί Επτά σκαρώνοντας τα πιο απίθανα σχέδια!

Η Τζάνετ ακολουθούσε λίγο πιο πίσω, κουβαλώντας με πολύ μεγάλη προσοχή τον δίσκο. Ξαφνικά, άκουσε τον αδελφό της να βγάζει μια κραυγή έκπληξης. Παραλίγο να της φύγει ο δίσκος από τα χέρια.

«Τι τρέχει;» φώναξε και επιτάχυνε το βήμα της.

Έφτασε σε ένα σημείο από το οποίο μπορούσε να δει την αποθήκη και την κοίταξε με φρίκη. Η πόρτα ήταν ορθάνοιχτη, όπως και τα παράθυρα. Τα πάντα είχαν πεταχτεί! Κούτες, μαξιλάρια και κουβέρτες, όλα ήταν πεταμένα ανάκατα στο χώμα! Τι είχε συμβεί; Η Τζάνετ ακούμπησε κάτω τον δίσκο με χέρια τρεμάμενα από την ταραχή. Κοίταξε τον Πίτερ με απελπισία.

«Ποιος να το έκανε αυτό; Τώρα που αποφασίσαμε να

κάνουμε συγκέντρωση ύστερα από τόσο καιρό... Είναι τρομερό!»

Ο Πίτερ έριξε μια ματιά στο εσωτερικό της αποθήκης. Ήταν σχεδόν άδεια, εκτός από τα ράφια στους τοίχους. Ένιωσε πολύ μπερδεμένος.

«Τζάνετ, δεν μπορεί να το έκανε η Σούζι, έτσι δεν είναι;» είπε. «Είναι ό,τι χειρότερο θα μπορούσε να σκεφτεί. Να πετάξει τα πράγματα έξω από την αποθήκη! Ούτε καν η Σούζι δεν θα έκανε κάτι τέτοιο».

«Μπορεί να το έκανε» είπε η Τζάνετ με δάκρυα στα μάτια. «Πάει η υπέροχη αποθήκη μας...»

«Έρχονται και οι άλλοι» τη διέκοψε ο Πίτερ, καθώς είδε την Παμ και την Μπάρμπαρα να ανεβαίνουν μαζί το μονοπάτι.

Τα δύο κορίτσια κοίταξαν με κατάπληξη τα πράγματα που ήταν πεταμένα στο χώμα.

«Τι έγινε εδώ πέρα;» απόρησε η Μπάρμπαρα. «Μήπως ήρθαμε πολύ νωρίς;»

«Όχι. Και εμείς μόλις φτάσαμε και είδαμε αυτό το χάος» είπε ο Πίτερ. «Έρχεται και ο Τζακ».

«Θεέ μου!» αναφώνησε ο Τζακ. «Ποιος το έκανε αυτό; Σίγουρα δεν ήταν η Σούζι. Ήταν μαζί μου όλο το πρωί και την άφησα στο σπίτι όταν ξεκίνησα για εδώ, πριν από πέντε λεπτά».

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκαν ο Κόλιν με τον Τζορτζ. Έμειναν κι αυτοί άφωνοι με το θέαμα που αντίκρισαν. Τα παιδιά κοίταζαν θλιμμένα τις κούτες και τα μαξιλάρια που ήταν πεταμένα έτσι ανάκατα.

«Καλύτερα να τα ξαναβάλουμε μέσα» πρότεινε η Τζάνετ. «Και μετά να ψάξουμε να βρούμε ποιος έκανε αυτό το πράγμα στην αποθήκη των Μυστικών Επτά».

Τα παιδιά άρχισαν να βάζουν και πάλι τα πράγματα μέσα, όταν άκουσαν βήματα να ανεβαίνουν το μονοπάτι και να έρχονται προς το μέρος τους. Ποιος μπορεί να ήταν; Ο Πίτερ έτρεξε να δει. Ήταν ο κηπουρός, που κουβαλούσε μια βαριά σκούπα στον ώμο του, έναν κουβά νερό στο χέρι και μερικά πανιά κρεμασμένα στο χερούλι του κουβά. Κοίταξε τα παιδιά ενοχλημένος.

«Εί, εσείς! Τι κάνετε εκεί πέρα; Μόλις πέταξα έξω αυτά τα σκουπίδια!»

«Γιατί;» ζήτησε να μάθει ο Πίτερ με αγανάκτηση. «Σ' αυτή την αποθήκη κάνουμε συγκεντρώσεις, κι αυτά δεν είναι σκουπίδια. Εμείς τα χρησιμοποιούμε».

«Εγώ δεν ξέρω τίποτε απ' όλα αυτά» είπε ο κηπουρός. «Το μόνο που ξέρω είναι πως ο πατέρας σας μου είπε να καθαρίσω αυτό το μέρος, να κάψω όλα τα σκουπίδια και να το βάψω. Είπε πως κόντευε να γίνει ερείπιο και ήθελε συμμαζεμα».

«Τώρα κατάλαβα» μουρμούρισε ο Πίτερ με βαριά καρδιά.

Αν έτσι είχε αποφασίσει ο πατέρας του, δεν γινόταν τίποτα. Στράφηκε στους άλλους.

«Ελάτε, παιδιά, πάμε να βρούμε άλλο μέρος για να τα πούμε. Δεν θα μπορούμε να χρησιμοποιούμε την αποθήκη μας για λίγο καιρό, αυτό είναι βέβαιο. Τι ενοχλητικό!»

«Δεν πειράζει! Θα βρούμε κάτι καλύτερο» είπε ο πά-

ντα αισιόδοξος Κόλιν, αλλά κανένας δεν φάνηκε να συμμερίζεται την αισιοδοξία του.

Όλοι πίστευαν πως η αποθήκη ήταν το πιο ιδανικό μέρος του κόσμου για τις συγκεντρώσεις των Μυστικών Επτά!

Τα παιδιά, με τον Σκάμπερ να τους ακολουθεί με κατεβασμένη την ουρά του, ανέβηκαν αργά το μονοπάτι του κήπου. Τους είχε στοιχίσει που δεν μπορούσαν να κάνουν τη συγκέντρωση στο συνηθισμένο τους μέρος.

«Θα πάμε στο καλοκαιρινό σπιτάκι» είπε ο Πίτερ. «Κοίτα, εκεί είναι η μαμά, Τζάνετ. Θα τη ρωτήσω για την αποθήκη μας».

«Μαμά!» φώναξε η Τζάνετ. «Γιατί δεν μας είπες πως η αποθήκη μας θα βαφόταν και θα καθαριζόταν; Είναι η δική μας αποθήκη. Τώρα πού θα μαζευόμαστε; Νομίζω πως θα έπρεπε να μας το είχατε πει».

Μια παρέα θαρραλέων παιδιών ξετρελαίνονται να λύνουν μυστήρια και σκοτεινές υποθέσεις μαζί με τον σκύλο τους τον Σκάμπερ. Αυτοί είναι οι Μυστικοί Επτά, μία από τις δημοφιλέστερες σειρές της πολυβραβευμένης Ένιντ Μπλάιτον που έχει αγαπηθεί από εκατομμύρια αναγνώστες σε όλο τον κόσμο.

Οι Μυστικοί Επτά μένουν άστεγοι, καθώς το μέρος όπου κάνουν τις συγκεντρώσεις τους χρειάζεται επισκευή. Σε ένα παμπάλαιο ορυχείο ανακαλύπτουν μια καταπληκτική σπηλιά, ιδανική για εγκατάσταση. Αποφασίζουν να μεταφέρουν εκεί το αρχηγείο τους αλλά τα προβλήματα ξεκινούν όταν στη σπηλιά συμβαίνουν αλλόκοτα πράγματα... Το μυστήριο γίνεται ακόμα πιο σκοτεινό όταν στην υπόθεση εμπλέκεται και ένα σκιάχτρο!

www.minoas.gr

9 786180 224115
ISBN 978-618-02-2411-5
ΚΩΔ. 22495

7+